

Εξήγηση της Δ΄ωδής του κανόνος του Ακαθίστου Ὑμνου. (+Α. Θεοδώρου, Καθηγ. Παν/μίου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

«Ο καθήμενος εν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ υπέρθεος, τῆ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα, Χρι-στέ, τῆ δυνάμει σου».

(Αυτός που κάθεται στην Τριαδική δόξα της θεότητος, ἦλθε μέσα σε κούφη (ελαφριά) νεφέλη, ὁ Ἰησοῦς ὁ υπέρθεος, ὁ ὁποῖος με τὴ δύναμη τῆς ἀκήρατης (αμόλυντης) παλάμης τοῦ ἔσωσε (ἀπὸ τὴν ἀμαρτία) αὐτοὺς που κραυγάζουν· δόξα, Χριστέ, στὴν θεία σου δύναμη.)

Ἡ δόξα που ἀπορρέει ἀπὸ τὴ θεία οὐσία εἶναι κοινὴ καὶ στα τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Κάθε θεία ὑπόσταση εἶναι σε ἴσο μέτρο φορέας ολόκληρης τῆς θείας δόξας, ὅπως καὶ οἱ ἄλλες δύο ὑποστάσεις τοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ. Ὁ Πατέρας δοξάζεται ἀπαράλλακτα ὅπως ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἡ ὅποια μείωση τῆς θείας δόξας συνεπιφέρει μείωση καὶ τοῦ τριαδικοῦ τῶν προσώπων ἀξιώματος, υποβάθμιση καὶ κατάργηση τῆς τάξεως καὶ τῆς ἰσοτιμίας στὴν Τριάδα. [\(περισσότερα...\)](#)